

हे० सं० २

॥ ४६ ॥ कल्पद्रुफलसंतुष्टाश्चतुर्थे त्वरकेनरः । पूर्वकोट्यायुषः पञ्चधनु
 शशतसमुच्छ्रयाः ॥ ४७ ॥ पञ्चमे तु वर्षशतायुषस्सप्तकरोच्छ्रयाः । ष
 ष्ठे पुनः षोडशाद्यायुषो हस्तसमुच्छ्रयाः ॥ ४८ ॥ एकान्तदुःखप्रचिता उ
 त्सर्पिण्यामपोदृशाः । पञ्चानुपूर्व्या विज्ञेया अरेषु किल षट्स्वपि ॥ ४९ ॥
 अष्टादशनिमेषास्तु काष्ठा काष्ठाद्वयं लवः । कलातैः पंचदशभिर्ह्येकशस्त
 द्वितयेन च ॥ ५० ॥ क्षणसैः पञ्चदशभिः क्षणैः षड्विंशतिनाडिका । साध
 रिका घटिका च मुहूर्तस्तद्वयेन च ॥ ५१ ॥ त्रिंशतातैरहोरात्रस्तत्राह
 र्दिवसे दिनं । दिवं द्युर्वासरे घस्रः प्रभातं स्यादहर्मुखं ॥ ५२ ॥ व्युष्टं वि
 भातं प्रत्युषं कल्यप्रत्युषसी उषः । काल्यं मध्याह्नस्तु दिवामध्यं मध्यदिनं
 च सः ॥ ५३ ॥ दिनावसानमुत्सूरे विकालसबली अपि । सायं संध्या
 तु पितृस्त्विसंध्यन्तूपवैणवं ॥ ५४ ॥ आद्धकालस्तु कुतपोऽष्टमो भागो
 दिनस्य यः । निशानि शिथिनी रत्रिंशत्पूर्वरी क्षणदाक्षपा ॥ ५५ ॥ त्रियामा
 यामिनी भौती तमीतमा विभावरी । रजनी वसतिः श्यामा वासते यीतम
 स्विनी ॥ ५६ ॥ उषादेवेन्दुकान्ताऽथ तमिस्रादर्शयामिनी । ज्यौत्स्नी तु
 पूर्णिमारात्रिर्गणैरत्रै निशागणः ॥ ५७ ॥ पक्षिणी पक्षतुल्याभ्या महो
 भ्यां वेष्टिता निशा । गर्भकं रजनीद्वंद्वं प्रदोखोरजनीमुखं ॥ ५८ ॥ यामः
 प्रहरे निशीथस्त्वर्द्धरात्रौ महानिशा । उच्चन्द्रस्त्वपररात्रस्तमिस्रं तिमि
 रंतमः ॥ ५९ ॥ ध्वान्तं भूक्षाया न्धकारं तमसं समवान्धतः । तुल्यनक्तं